

Nr 52.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss gottgörelse till e. o. förrådsmanen G. Åhman.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren väckt motion (II: 359) har herr *Malmberg* i Stockholm hemställt, att riksdagen måtte besluta tillerkänna e. o. förrådsmanen G. Åhman för det första året av hans tjänstgöring i Sörentorp ett belopp motsvarande vad han i traktamentsersättning enligt gällande avlöningsreglemente skulle ha uppburit under denna tid.

Till stöd för ifrågavarande förslag anföres i motionen följande.

»Som ett led i Kungl. Svea livgardes omflyttning från Stockholm till Sörentorp meddelades den 20 oktober 1942 å regementsorder bland annat att tygexpeditionen II. och del av tygförrådet från och med detta datum skulle förläggas till Sörentorp. Å regementsordern angavs icke vilka enskilda tjänstemän ordern avsåg.

Genom muntligt meddelande kommenderades extra ordinarie förrådsmanen Georg Åhman, som sedan den 1 januari 1940 varit anställd vid Svea livgardes tygförråd i Stockholm, den 21 november 1942 till tjänstgöring i Sörentorp. Vid denna kommendering erhöll Åhman efter förfrågan meddelande om att tjänstgöringen i Sörentorp skulle pågå tills vidare. Det angavs alltså icke att det gällde ett definitivt överflyttande. Då den del av tygförrådet Åhman tillhörde liksom tygofficerens expedition dessutom alltfört var förlagd till Stockholm, bibringades Åhman den uppfattningen, att han under tjänstgöringen skulle erhålla traktamente. I denna uppfattning styrktes Åhman genom att militär personal erhöll såväl terminslön som fri förplägnad vid tjänstgöring i Sörentorp.

Sedan framställning om tjänstgöringstraktamente lämnats utan bifall av krigskassaavdelningen har Åhman anfört besvär först hos försvarets civilförvaltning och därefter hos kungl. kammarrätten. Båda instanserna ha lämnat besvären utan åtgärd.

De besked Åhman erhållit i samband med att han beordrats att tjänstgöra i Sörentorp förefalla oklara och det är förstäeligt att Åhman trott sig berättigad erhålla traktamente. I den förvisningen har han stannat kvar i anställningen och förorsakats såväl högre levnadskostnader som också inkomstbortfall, beroende på att han i fortsättningen icke kunnat fullgöra förut innehaft extra arbete i Stockholm. Med hänsyn till anförda omständigheter synes det skäligt, att Åhman erhåller viss gottgörelse, lämpligen till ett belopp motsvarande tjänstgöringstraktamente för ett år räknat från den 21 november 1942.»

Utskottet. Såsom i motionen anförts, förlades den del av Svea livgardes tygförråd, som Åhman tillhörde, från och med den 20 oktober 1942 till Sörentorp. I samband därmed beordrades Åhman att från och med den

21 november 1942 tjänstgöra i Sörentorp. Detta får för Åhmans del uppenbarligen anses ha inneburit, att han därmed erhållit Sörentorp som stationeringsort. På grund härav har vederbörande krigskassaavdelning funnit Åhman icke vara berättigad uppbära tjänstgöringstraktamente under tjänstgöring därstädes. Denna ståndpunkt har sedermera i besvärsväg fastslagits av såväl försvarets civilförvaltning som kammarrätten. Att Åhman genom särskilt riksdagsbeslut nu skulle tillerkännas gottgörelse med belopp motsvarande tjänstgöringstraktamente för ett år räknat från och med den 21 november 1942 synes utskottet vid angivna förhållande icke kunna ifrågakomma. Utskottet hemställer förty,

att motionen II: 359 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 mars 1951.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 51.
